

устояли ся і пани та польске панованє таки вернули. Польське військо стало заводити лад і карати бунтівників. Як се роблено, нехай покажуть отсі приміри. В січні 1649 вернув до Заболотова посесор, але в товаристві польського війська. Не питали хто винен, а хто ні. Військо, як лиш вступило до місточка, кинуло ся на людей і вирізало відразу 96, межи тими 30 малих дітей. Військо Лянцкоронського вислано на Поділе против бунтівників і решти козацтва. Військо переходило попри Тимків, в котрім було повно одних і других. Однак військо не звернуло ся против них, лише ударило на Дунайгород і вимордувало всіх, хто лиш не спас ся бігством. В додатку військо зрабувало і знищило ціле місто: дома, церков, замок а навіть двір.

По упадку революції приходило єще дуже часто до кровавих конфліктів між Поляками а Українцями, коли Поляки, повернувши, відбирали забране їм добро.

Хоч галицька революція упала, то многі Українці все таки гадали, що козаки єще раз прийдуть і тоді вони остаточно почислять ся з Поляками. Хмельницький дійсно рушив літом 1649 р. знова на захід під Збараж. Тоді на ново вступив дух між Українців в Галичині. Міщанство і селянство лише чекало коли він возьме сю твердиню і посуне ся на захід. В тім часі виступають на перший плян тернопільські міщани. З Тернополя виїхав був поляк Стшежовский, щоби свої скарби перенести в безпечнійше місце. Однак вже на міських валах